

Munkanapló

Máltai szakmai gyakorlat 2022. 03.19-2022.04.15.

Tanuló neve: Komoróczy Eliza

Osztálya: 11/E

Tanult szakmája: Gyakorló ápoló

Gyakorlati hely neve, címe: Dar Saura, Rabat

A gyakorlati hely bemutatása:

A gyakorlati helyünk Rabatban, a Dar Saura idősek otthonában volt. Ez egy közel 400 éves épület, amiről úgy hírlík, hogy Málta legrégebbi épülete és az egyetlen hely, ahol nem történt COVID általi halál. Pontosan 1667-ben Dr. Nicholas Saura alapította, így a névadója is ő. Nicholas teljes vagyonát és lánya vagyonát is az épület építésére szánta.

A bejáratnál van egy porta, ahol minden reggel be kellett írni, hány órakor értünk be, és hőmérsékletet is kellett mérnünk a járványügyi helyzet miatt. Az első folyosón van a nővérszoba és az egyik részleg, ahol kis konténerekre emlékeztető a betegszobákról. A folyosókon végig székek találhatók, ahova ki lehet ülni, amikor nincs feladat, illetve a bentlakók is ott foglalnak helyet. A folyosó végén egy kisebb templomként szolgáló helyiség volt kialakítva az idősek számára. Emellett volt a mi öltözőnk, ahol a táskáinkat tartottuk. A második folyosóról nyílt az ebédlő. Az asztalok és a székek a falaknál vannak, így bőven van hely középen a kerekesszéket eltolni. A folyosó végén van egy automata teli édességgel, amiből gyakran vásároltunk, pláne, ha minden 1 euróra volt beállítva. Az épületnek ezen kívül volt még egy pincéje is, ahol a konyha és a mosoda volt. Ezen kívül volt egy második emelet is, ahol szintén szobák voltak az öregek számára. Itt általában a karanténba kényszerült beteget szeparálták el. A folyosók egy belső udvart öveztek körbe, ami tele volt baromfival és kecskével. Egy idő után fel se tűnt az állatok zsvivaja.

Minden szobában van egy vagy két ágy, éjjeliszekrény, egy szekrény a ruháiknak, és ha fürdőszoba nem, de egy mosdókagyló tükörrel mindenhol van. A hátsó részleg engem jobban emlékeztetett a kórházra, de nem tudom mi okból. Lehet a szobák elrendezése miatt.

1. hét

A végzett munka leírása, az elsajátított új ismeretek bemutatása:

Az első hét a Máltával való ismerkedéssel telt, mivel akik előttünk a szállásunkon tartózkodtak, valamiért ott ragadtak, szóval Szerdáig San Gilianbe az Allegro hotelban szálltunk meg.

Vasárnap San Gilianbe sétáltunk, hogy picit feltérképezzük a várost. Bánatunkra viharos idő volt, úgyhogy nem volt olyan szép, de így is imádtam azt a várost.

Hétfőn Vallettát néztük meg a tanárnővel, ami gyönyörű volt! Viszont itt is hol esett az eső hol nem, úgyhogy elég kiszámíthatatlan volt. Sajnos képeket is alig tudtam csinálni, mivel a telefonom néha csak úgy használhatatlanná vált, viszont magyarokkal is találkoztunk, ami feldobott.

Kedden vissza kellett mennünk Vallettába, mert egy étteremben hagytam az esernyőmet, úgyhogy az újonnan szerzett alkalmat kihasználva jobban körül néztünk. Lementünk a tengerpartra, ahol egy hullám eléggé eláztatott. Vettünk jégkását és a művészeti boltot is megnéztem.

Szerda délelőtt Florianába, a nyelviskolába kellett bemenni rendezni a papírokat, utána szabad foglalkozás volt, így elmentünk Sliemába ennivalót venni.

Csütörtökön busszal elmentünk Rabatba egyeztetni a managerrel a beosztást és a munkaidőt. A délutánt Mdina megnézésére szántuk. Mr. Grech nagyon kedves, rugalmas és közvetlen volt. Igyekezett mindenki számára kedvező lehetőségeket teremteni.

Pénteken kitakarítottuk a szállást és sikerült egy kis otthonos fészket csinálni a szobánkból, illetve a mostai Lidl-t is megnéztük.

Szombaton volt az első munkanapunk. Én főként a konyhán és az étkezdében segítettem a reggeli készítésben illetve az etetésben. Aznap mást nem is nagyon csináltunk, mivel ott voltak a spanyol, francia és svéd diákok is, és az ápolók nem igen tudták még, hogy kik vagyunk, így feladatot se nagyon kaptunk. Viszont kihasználtuk az alkalmat és igen jókat beszélgettünk a külföldi diákokkal.

1. Málta, érkezünk!
2. Vallettai kirándulás
3. A véletlenek csodája
4. Mdinában jártunk
5. Egyetlen kép, amit a szél nem rontott el

2. hét

A végzett munka leírása, az elsajátított új ismeretek bemutatása:

A második hetünk pörgősebb volt. Én főleg Ritával voltam. Minden reggel fürdettünk, ágyasztunk és kitoltuk ez időseket reggelizni. Utána vagy az étkezdében, vagy a szobákban segítettem etetni. Reggeli után kiültettük az időseket a folyosóra. Legtöbbször mi is kiültünk hozzájuk, de elég nehéz volt velük beszélni, mivel a nagyrészüket csak máltaiul beszélt. Ebédeltetni az étkezdében ebédeltettünk és a vacsoráztatást is ott végeztük. Vacsora után lefektettük az időseket aludni, segítettünk pelenkát cserélni és elpakoltunk az étkezdében. Az egyik néninél egyszer kellett használnunk az emelőt. Annyira meglepett, hogy van ilyen szerkezet. A kórházban olyat még nem láttam, de borzasztóan tetszett. Mondjuk picit nehézkes volt vele dolgozni azokban a kicsi szobákban.

Ahogy teltek a napok egyre jobban belerázódtunk az ottani napirendbe és kezdtük megszokni, hogy magunknak kell feladatot találni. Amit furcsállottam, hogy reggel van fürdetés, nem pedig este. Szerintem jobb érzés fürdés után befeküdni az ágyba, mint ébredés után megfürödni, de náluk ez fordítva működött.

Ami még meglepett, hogy ahhoz képest igen jó ételt esznek. Reggelire toastot, szendvicset, joghurtos müzlit, főtt tojást, gabonapelyhet és frissen facsart narancslevet kaptak. Akik kevésbé tudtak rágni, vagy fekvő betegek voltak, azok gyümölcspürét kaptak. Az idősek nagy része szépen és önállóan evett, de akadtak, akik segítségre szorultak.

Ebédre is mindig volt köret, zöldség és hús is a tányérjukon. A leves engem személy szerint a palóclevésre emlékeztetett. A legtöbben azt pohárból itták. Akik pépeset ettek, azoknak valamilyen főzeléket adtak, amire sose tudtunk rájönni, hogy micsoda. Arra gondoltunk, hogy valószínűleg az ugyanaz az ebéd, csak turmixolva. A desszert zselé volt, vagy almapüré. Azt mindenki imádta! A gyógyszer bevétele ugyanúgy zajlott, mint itthon, hogy belekeverték az ételbe, vagy az egyik falattal beadták.

Vacsorára szintén az ebédhez hasonló menü volt, csak leves nélkül és a zöldségek mások voltak. Például a kelbimbót többször láttam vacsoránál, mint ebédnél. Furcsállottam azt is, hogy minden étkezésük korábban volt, mint az én rutinomban. A reggeli 8 körül volt, az ebéd 11-12 közt, a vacsora pedig 5- fél 6 körül esett meg. De az ágyazás is teljesen máshogy zajlott, mint otthon a kórházban. Főleg, hogy volt vagy 4 lepedő, takaró, 2 pléd, meg vagy 3 párna. Náluk például nem szokás behajtani a takaró szélét és a pléd sorrendje is megvan, mert egyiket a takaró alá, a másikat a takaróra terítik. Ami még szembe tűnt, hogy minimum 3 fényképükön vagy Jézus, vagy Szűz Mária, vagy valamelyik szent szerepel és mindenkinek van feszület is a falon. Engem ez elsőre nagyon meglepett, mivel a környezetemben egyedül nagymamám vallásos valamennyire, de neki például semmi ilyen ereklyéje nincs.

Összességében pár dologban teljesen az itthoni rendszer ellentéte, viszont hamar meg lehetett szokni.

Hétvégén meglátogattam a keményes és trefortos diákokat Msidában és egész összebarátkoztunk. Nagyon közvetlen kis csapat. Imádtam velük lenni. Megfőztem életem első túróstésztaját is. Odakint nem tudtam olyan túrószerű túrót venni, csak ilyen furcsát, ami nagyobb rögökből állt és szerintem a túró és a ricotta szerelemgyereke volt, mivel túró ízű volt, de a mikróban megolvadt és nyúlt, mint a sajt. Nagy örömmre tejfölt is találtam az orosz kínálatban! Az viszont olyan volt, mint itthon!

1. Mostai napfelkelte
2. Este Rabatban
3. Első mentolos Aeróm
4. Rossz busz
5. Első túróstésztám

3. hét

A végzett munka leírása, az elsajátított új ismeretek bemutatása:

Ezen a héten minden a helyére került. Már rutinosan mozogtunk az otthonban, tudtuk melyik részleg merre van, ki melyik szobában van, ki hol ül az étkezdében vagy éppen a folyosón és a neveket is kezdtük megjegyezni. Reggel vagy Ritával, vagy Coraline-nal mentem fürdetni és öltöztetni. Julietát általában rám bízták, a többieknél viszont kaptam segítséget. Lefürdettük őket, felöltöztettem, megfésültem, megágyaztam és kikísértem az étkezdébe őket. Ezután átmentem a hátsó szárnyba, hogy tudok-e valamit segíteni. Ha megvoltak nélkülem, visszamentem etetni előre.

France-szal minden reggel váltottunk pár szót. Imádtam azt a bácsit! Ahogy a kis baseball sapkájában ralizott a folyosón. Egy tündér volt!

Reggeli után kiültem Josephinnel beszélgetni. Alap szinten, de tudott angolul. Megmutattam neki a családomat, a macskámat, a barátaimat. Meséltem neki pár élményemet is, ő is elmesélte, hogy 3 gyermeke van, a férjéről is beszélt. Tanítottunk egymásnak szavakat is. Mondtam először angolul, utána elmondtam magyarul. Ő megismételte és elmondta, hogy az máltaiul hogy van. Onnantól minden reggel szíával köszönt nekem. Amikor kifogytunk a családtagjainkból, együtt tiktokoztunk. Próbáltam neki megmutatni Magyarországot a tiktokon keresztül. A sminkes videókat nagyon szerette. Sőt egyszer for youba megjelent egy montázs Johnny Deppről, Leonardo DiCaprioról és Brad Pittől, amikor fiatalok voltak. Utána mindig ilyen videókat kellett néznünk és kitárgyaltuk együtt, milyen helyesek voltak hajdanán. Nagyon szerettem ezt a nénit!

Ebédeltetés következett. Vannak nylon köténykéik, amik nagyon praktikusak, mivel meglepően jól védik a ruhát. Antoniát és Agnest etettem általában a szobában. Antoniának övsömöre volt, így vele jobban kellett vigyázni. Agnes pedig demens volt már. Az ő etetésével többet pepecseltem, mert be nem állt a szája.

Délután Markkal beszélgettem. Meglepően jól tudott angolul. Viszont ami ennél is jobban sokkolt, hogy Magyarországról is igen sokat tudott. Persze nagy Puskás rajongó, úgyhogy szinte mindig ő volt a téma. Én hozzá se tudtam szagolni, mivel nem vagyok valami nagy foci fan, de szívesen meghallgattam. Elvileg ő még jóba is volt vele annak idején és sok meccsén is járt.

Vacsorakor szintén vagy a szobában, vagy az étkezdében etettem. Egyik alkalommal pont Teresát etettem, mondjuk ez túlzás, mivel tudott magától enni, de segíteni kellett neki elválni az ételt. Egyszer csak elvette tőlem a villát, felszúrta az egyik falatot és a szám felé közelített vele, majd mondott valamit máltaiul. Én megkérdeztem Salamot, hogy mit szeretne mondani. Azt felelte, hogy még akar etetni, mert úgy gondolja, éhes vagyok. Annyira aranyos volt. De mondtam neki, hogy nem vagyok éhes és nem kérek. Ő még párszor visszakérdezett, hogy biztos, mielőtt tényleg nyugodtan evett volna.

Az este maradék részét az idősek lefektetésével töltöttük.

Csütörtökön a főnök kedvessége miatt csak délig dolgoztunk, mert aznap ünnepnap volt.

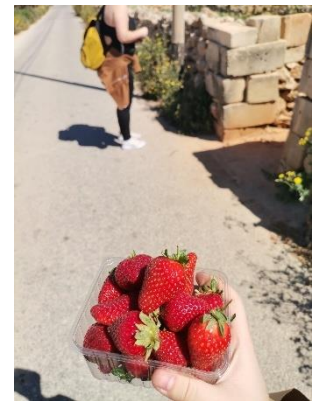
Kulturális tevékenységek bemutatása, új ismeretek a fogadó ország kultúrájáról:

Pénteken megnéztük Popeye village-et és fürödtünk a St Peters Poolnál. Nagyon tetszett! Kívülről olyan volt, mint a mese, belül pedig mint az élőszereplős sorozat. Körülbelül 3-4 óra alatt jártuk körbe az egészet. Játszottunk a minigolf pályán is és táncoltunk a figurákkal a főtéren. Bár fúj a szél, meleg volt és a nap is sütött, szóval nagyon leégtünk. Vettem ott egy ezüstláncot az ékszeres bácsinál, mivel ő saját maga csinálja az ottani ékszereket. Az enyémen a máltai kereszt volt, ezért egy könyvjelzőt is kaptam, amin a máltai keresztől vannak információk. Az étteremben is ettünk. Olyan nagy adag bolognait adtak, hogy nem is bírtam

megenni! A szuvenir boltba vettem hűtőmágneseket, egy popeyes baseball sapkát az öcsémnek és egy képeslapot az egyik barátnőmnek. Visszafele megálltunk egy bácsinál, aki hatalmas piros epreket árult. 3.50 volt egy doboz eper, de nekünk engedett fejenként 1 eurót. Borzasztóan finom volt! Ahogy sétáltunk a napon a rét és a virágok mellett az epret eszegetve miközben fújt a kellemes tavaszi szél, hirtelen gyereknek éreztem magam és el is kezdtem sírni, mert olyan hirtelen tört rám és boldog érzetet nyújtott.

St Peters Poolhoz 2 órát buszoztunk és egy háromnegyedet sétáltunk, de megérte! Nagyon szép hely volt, és bár a víz hideg volt, az öböl tetején lévő üregekben meleg volt a víz. Pár rákkal is összefutottunk.

Vasárnap komppal átmentünk Gozo szigetére is. Szinte majdnem ugyanúgy nézett ki, mint Málta. Megnéztük a Citadellát, isteni finom pizzát is ettünk és még fagyizni is tudtunk a jó idő miatt. Vettem kaktuszfüge likőrt otthonra kóstolóba, meg egy rakat öngyújtót a barátainak és apukámnak is beszereztem egy szép benzines gyújtót. Anyukámnak még több hűtőmágnest vettem. Délután pihentünk, mert a sok sétában elfáradtunk.

1. Napégés kezdete
2. Hideg a víz és éget a nap
3. Parmesanos spagettim
4. Popeye Village-ben jártunk
5. Childhood vibes

4. hét

A végzett munka leírása, az elsajátított új ismeretek bemutatása:

A mostani héten a szokottnál fáradtabb voltam, de nem tudom, miért. Igyekeztem ugyanúgy ellátni a feladataimat. Salammal és Déliával fürdettem, meg ágyaztam hétfőn, kedden pedig önállóan Coraline társaságában. Szokásosan fürdettünk, öltöztettünk, ágyaztunk, és reggeliztettünk. Most nem tudtam Josephinnel beszélgetni, mert szegény eltörte a lábát. A héten a vírusok is megszorodtak az otthonban. Vagy influenza tüneteit produkálták az idősek, vagy hasmenés és hányás volt jellemző. Körülbelül 3 ember, ha kint volt a folyosón. Szinte mindenkit karanténba dugtak. Adriék meg is betegedtek az utolsó napokra. Tálcákkal hordtuk az ennilót a szobákba. Etettünk, segítettünk pelenkázni, de így mégis lassabban telt a nap. Hiányzott Teresa kiabálása, France rallizása, Rita kiakadásai, Dolores sámlija és Josephinnel a pletykálgatások és beszélgetések is. Olyan üres, csendes és kihalt volt minden. Páran kijöttek enni az étkezdébe és ki is ültek a folyosóra, de sokkal kevesebben, mint előző héten. Mindenesetre igyekeztünk ott segíteni, ahol tudtunk. Pelenkákat cseréltünk, reggeliztettünk, ebédeltettünk. Most inkább a szobákban tevékenykedtünk. Újfent Antoniát és Agnest ettem a legtöbbet. Énekeltem nekik magyar dalokat, hátha picit jobb lesz a hangulat. Délután elmentem egy bácsi ágyát rendbe rakni, aki szintén nagy foci rajongó. A tv-ben ment az egyik meccs. Megkérdeztem kik játszanak, ezután pedig a foci volt a téma. Nagyon szereti a Manchester Unitedot. Beszéltem neki a Fradiról is és hogy apukám mennyire szereti őket. De mit ad Isten, ő is nagy Puskás fan volt és Marknak hála már valamennyire képben is voltam, szóval vele is kitárgyaltuk Puskást és az Aranycsapatot.

A tanárnőnek köszönhetően kedden volt az utolsó munkanapunk, mivel féltő volt, hogy mi is elkapjuk valamelyik járványt és nem engednének hazarepülni minket. Sajnos nem tudtunk rendesen elbúcsúzni az ápolóktól, mivel szerdán lett hivatalos, de szerettem ott lenni. Hiányozni fognak a beszélgetések, France sapkája, Mark Puskás mániája, a könyvei és a Maypole-os szatyra, Rita ingerlékenysége, Rose reggeli sminkelése, vagy a kis pici cuki néni divat diktátoros sétálásai. Még az 1 órás istentiszteletek is, amiket kézen fogva kellett végigüljek síri csendben.

Kulturális tevékenységek bemutatása, új ismeretek a fogadó ország kultúrájáról:

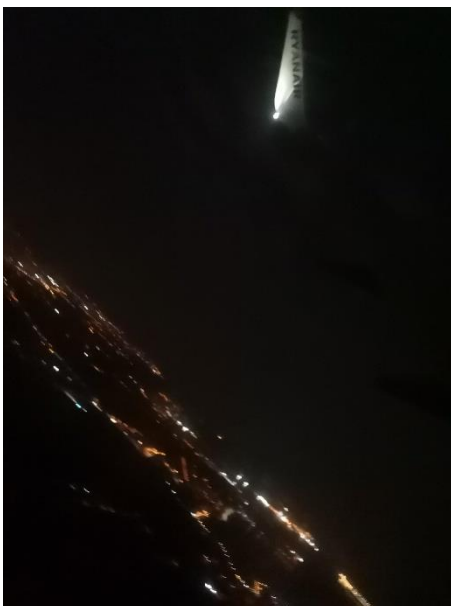
Kedden Dingliben voltunk naplementét nézni, ami valami gyönyörű volt!!! Rengeteg képet csináltam ott.

Szerdán Rabatban a katakombákat néztük meg. Borzasztó érdekes volt! Nagyon nyirkos volt belül és valahol még a csontokat is lent hagyták. Láttunk magzati és csecsemő csontokat is, illetve egy sírt teljesen érintetlenül hagytak. A csontváz mellett még az edények, az ékszerek is ott voltak. Ezután megettem életem első Canoliját! Borzasztó édes volt, de nagyon cuki volt a néni, akitől vettem. A katakombák után átmentünk Birkirkarába, a Terranovába vásárolni.

Nagyon sok ruhával és egy síró bankszámlával távoztam.

Csütörtökön San Gilianbe visszamentünk szuvenírekért. Vettünk karkötőket, képeslapot, még több gyújtót és hűtőmágnest és egy pulóvert is. A plázát is megnéztük, de nem találtunk túl sok érdekességet. Visszafelé megettem életem első tacoját is!

Pénteken sajnos pakolnunk kellett a hazaútra. Majdnem átléptem a súlykorlátot, annyira édességet vettem a testvéreimnek. A becheckolás előtt el is sírtam magam, annyira szerettem itt lenni. Viszont hazafelé már csak arra tudtam gondolni, hogy végre anyukám főztjét egyem, mert nagyon éhes voltam. Olyan furcsa volt a saját ágyamba bedőlni újra.

1. Sorry I can not hear you
2. Babybones
3. Dingli naplementéje
4. Első Canolim
5. A szomorú hazaút

Összefoglalás:

Nagyon szerettem Máltát! Életem legszebb emlékei kötődnek ide és rengeteg új barátság alakult ki itt. És bár ha nem sok új dolgot tanultunk, szerintem roppant hasznos volt az itt töltött idő. A dolgozók nagyon aranyosak és segítőkészek voltak. Szerintem sok tapasztalatot köszönhetek ennek az útnak, mert még ha voltak is hullámvölgyek, nekünk kellett megoldani. Na és persze végre bebizonyíthattam anyának, hogy tudok főzni! Egyszer biztos vissza fogok még térni ide!